

Informacije se, s druge strane, distribuiraju i u pismenom obliku uz pomoć 114 kopir-aparata engleske firme „Rank Xerox” na čemu radi 220 ljudi.

Interni komunikacioni sistem ZOI, uz ostalo, povezuje sve objekte od interesa za Igre, uz poseban sistem pomoću pet vrsta veza. Oprema je kupljena od njemačke firme „Motorola” i japanske tvrtke „Yaesu”, koje su, inače, i sponzori XIV ZOI Sarajevo '84. Na ovim poslovima angažovano je oko 75 ljudi.

VAŽNOST PAMĆENJA

Nije ovih dana inostranoj pažnji promakla ni kulturološko-vizionarska temeljitost sarajevskih olimpijskih ideja kada su u pitanju ostavština i poruke Sarajevske olimpijade budućim generacijama.

Tek otvoreni Olimpijski muzej, prema tome, nije tek slučajno, hira ili sujete radi, postajao u toku višegodišnjih priprema Igara, najprije kao ideja a potom kao stvarnost; kao osoben centar njegovanja i čuvanja uspomena na Zimske olimpijske igre u Sarajevu 1984. godine.

Otvarajući muzej, Huan Antonio Samaran, na dan svečanog otvaranja Igara, to je na simboličan način nazvao „kućom memorije”. Na policama i vitrinama već je bila postava obogaćena brojnim i originalnim poklonima imena sporta i umjetnosti iz cijelog svijeta. Tu je već nekoliko atraktivnih izložbenih cjelina.

„Soba OK ZOI” sa preko 500 izloženih eksponata pristiglih iz cijelog svijeta, na primjer, već sada je posebna atrakcija. Dio prostora izdvojen je za postavku jedne od 1.000 izložbi u 1.000 gradova svijeta, a olimpijska biblioteka već pohranjuje preko stotinu naslova.

„Galerija donatora – likovnih umjetnika” sa oko 120 eksponata okupila je najpoznatije domaće autore – Berbera, Hozu, Zaimovića, Mikulića, Rizvića, Njirića, Kućanskog...

Serijski zvaničnih plakata XIV ZOI, čiji je autor Ismar Mujezinović, u novom ambijentu ima posebnu draž, a postavka Mape svjetske grafike „Art and Sport” okupila je djela 16 autora iz devet zemalja svijeta.

Sarajevo je tako svoja olimpijska pamćenja već široko i atraktivno institucionaliziralo.

U takvoj, eto, u atmosferi sumiranja prvih iskustava i primanja svjetskih čestitki, olimpijski grad ne zaboravlja ni danas svoju pripremljenost da svaki gost nađe u ovom gradu svoj kutak, svoje opuštanje, svoju potrebu.

Za nekoga je to večeras, na primjer, koncert ansambla narodnih igara i pjesama Makedonije „Tanec” iz Skoplja u dvorani RU „Đuro Đaković”; za nekoga baletsko veče i Dvije simfonije Luke Sorkočevića, „Licitarsko srce” Krešimira Baranovića i triptih iz opere, „Susret tamburaških orkestara iz Jugoslavije” u hadžićkom Kulturno-sportskom centru...

Ponuda je velika, pa su i dileme velike.